

ikke mere nogen virkelig Adelsmand blandt sine Medlemmer. Der er endnu Godsejere og Herremænd her i Rigsdagen, men den gamle Lensadel kender vi ikke mere noget til her. Jeg har hele Tiden opfattet dette Spørgsmaal som et Forsøg paa at udslette den sidste Rest af Stavnsbaandet, der klæbede til den danske Bondejord. Saaledes ser man paa denne Sag fra Arvefæsternes Side. (Afbrydelse af Sponon-Fiedler). Det ærede Medlem fra Ærø, der gør sig munter over denne Udtalelse, kan blot tage ud til et Møde i Arvefæsternes Organisation her paa Sjælland, saa skal han nok blive belært om, at den Opfattelse, jeg her gør gældende, er den almindelige indenfor Arvefæsternes Kreds, at Afskaffelsen af dette gamle Afhængighedsforhold er Udslettelsen af den sidste Rest af det gamle Stavnsbaand. Naar Socialdemokratiet hele Tiden gerne har villet medvirke til denne Sags Ordning, er det ikke mindst, fordi vi mener, at det er Rigsdagens Pligt, navnlig en Rigsdag, der er udgaaet af den almindelige Valgret, at udslette enhver Rest af den Natur.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget, ikke alene til velvillig, men ogsaa til den hurtigst mulige Behandling.

Mads Larsen: Jeg skal ligesom de ærede foregaaende Medlemmer udtale min Paaskønnelse af, at dette Lovforslag er fremkommet. Navnlig vil jeg udtale min Paaskønnelse af, at Ministeren i sit Forslag har medtaget ogsaa de Ydelser af samme Natur i Varer, hvorpaa der ikke sættes Kapitelstakst. Men i Anledning af den Affattelse, som § 1, 2det Stykke, har: „Grundbyrder, der udredes i Varer, paa hvilke der ikke sættes Kapitelstakst, skal fremtidig udredes med en fast Pengeydelse“, vil jeg gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om jeg maa forstaa det saaledes, at herefter vil alle Afgifter i Varer, være medinddragne under Loven, saa at de bliver omsat i Pengeydelser og derefter afløses, ligesom de Afgifter, vi i øvrigt taler om her.

Dernæst vil jeg udtale min Paaskønnelse af, at Ministeren i § 3, 2det Stykke, giver — forsaavidt Lovforslaget føres igennem i denne eller en tilsvarende Skikkelse — Yderne en saa betydelig Lettelse i Retning af at kunne skaffe sig den til Afløsningen nødvendige Kapital. Thi det er ganske utvivlsomt, at det vil være en meget betydelig Lettelse for dem, naar de kan laane paa de Vilkaar, at det Laan,

der stiftes, gaar ind paa den Plads, hvor Afgifterne i Forvejen stod, det vil i Virkeligheden sige som fineste Prioritet.

Endelig vil jeg gerne i Anledning af den Formulering, som Lovforslagets § 4 har faaet: „Ved Afløsningen af de i §§ 1 og 2 omhandlede Afgifter bortfalder Bestemmelser, der gør en Udstykning af den paagældende Ejendom afhængig af Nyderens Samtykke, saavel som enhver anden Indskrænkning i Ejendomsraadigheden, der kun har tilsigtet at sikre Afgiftens Erlægelse.“, spørge, om jeg ogsaa her maa forstaa det saaledes, at de andre Rettigheder, som Nyderne af disse Afgifter har forbeholdt sig — jeg kan nævne en enkelt, som ogsaa blev omtalt af den ærede sidste Taler: Jagtret for et vist Aaremaal eller maaske for den paagældende Besidders Livstid —, ogsaa falder bort. Der synes ingen fornuftig Grund at være til, naar man i øvrigt afløser Forholdet, at opretholde en saadan gammel Bestemmelse, og det forekommer mig, at det i alt Fald kan volde Vanskeligheder, hvor der finder Udstykning af den paagældende Ejendom Sted. Derfor vil jeg gerne være med til, om det er muligt, at give disse Bestemmelser en saadan Karakter, at man ogsaa fjernede disse Rettigheder, som der i Virkeligheden ikke er forbundet nogen økonomisk Interesse med.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling.

N. P. Jensen: Maa jeg begynde med at udtale min Glæde over dette saavel som over et hvilket som helst andet Forsøg paa at fjerne de forskellige Grundbyrder, der endnu findes omkring i vort Land paa forskellige af de faste Ejendomme. Jeg vil rette det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, om der under denne Lovs § 1 kan antages at falde ind alle de forskellige Arter af den Slags gamle Afgifter, som vi støder paa omkring i Landet. Det kan maaske være vanskeligt for den højtærede Minister at svare direkte paa Spørgsmaalet, thi de findes under saa uhyre forskellige Former, har jeg bragt i Erfaring, at jeg næsten ikke kan tænke mig, at der ikke kan opdages en endnu ukendt Form. Men jeg vil da ændre Spørgsmaalet til, om den højtærede Landbrugsminister vil være villig til i størst mulig Udstrækning at drage alle mulige forekommende Afgifter af den Art ind under Loven, da jeg anser det for at være af meget stor Betydning at faa de flest